

Nr 34.

Ankom till riksdagens kansli den 12 maj 1944 kl. 7 fm.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om värnsskatt för budgetåret 1944/45 jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 4 februari 1944 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 82, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om värnsskatt för budgetåret 1944/45.

Beträffande författningsförslagets lydelse hänvisas till utskottets hemställan.

Till utskottets behandling har överlämnats den i anledning av propositionen väckta motionen nr 441 i andra kammaren av herr *Senander* m. fl., vari hemställt,

»att riksdagen måtte i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 82 besluta om ett tillägg till 1 § i förslaget till förordning om värnsskatt för budgetåret 1944/45 av följande lydelse:

Person, som varit inkallad till militär tjänstgöring minst tre månader under loppet av ett år och som vid senaste taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt haft en årsinkomst, som ej överstiger 5 000 kronor, befrias från skyldighet att erlægga honom senast påförd värnsskatt».

Till behandling i samband med förevarande proposition har utskottet uppdragit den under motionstiden vid riksdagens början väckta, till utskottet hänvisade motionen nr 383 i andra kammaren av herrar *Hagberg* i Luleå och *Persson* i Stockholm, vari hemställt, att riksdagen måtte besluta att av förmögenheter å minst 20 000 kronor i enlighet med riktlinjerna i den av professor E. Lindahl utarbetade »Promemoria angående förutsättningarna för och verkningarna av en engångsskatt å förmögenhet» uttaga en extra förmögenhetsskatt av genomsnittligt tio procent samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig författningstext.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bland annat, att chefen för finansdepartementet vid anmälan i statsrådet av finansplanen och beräkningen av inkomster å riksstaten för budgetåret 1944/45 uttalat, att någon hemställan om ändring i de för innevarande budgetår utgående skatterna icke inginge

i budgetförslaget och att sålunda, bland annat, skalan för värnskatt icke torde böra förändras.

Departementschefen har i propositionen framhållit, att om ifrågavarande förslag antoges av riksdagen, bestämmelser rörande bl. a. debitering och uppbörd av skatten torde få utfärdas i administrativ ordning. I likhet med vad fallet vore innevarande budgetår borde värnskatten erläggas vid särskild uppbörd, vilken borde äga rum i februari eller mars 1945. Värnskatten torde alltjämt böra upptagas å samma debetsedel som inkomst- och förmögenhets-skatten.

Beträffande vad i motionerna anförts till stöd för de i desamma framställda yrkandena får utskottet hänvisa till motionerna.

Frågan om införande av en engångsskatt å förmögenhet var föremål för övervägande vid 1940 års lagtima riksdag i samband med behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 185 med förslag till förordning om värnskatt för budgetåret 1940/41. Berörda förslag hade utarbetats på grundval av en av särskilda sakkunniga inom finansdepartementet verkställd utredning om avvägningen av den direkta statsbeskattningen för samma budgetår. Beträffande frågan, i vilken utsträckning merbeskattning borde uttagas i form av skärpt förmögenhetsbeskattning, anförde de sakkunniga följande:

»Då de sakkunniga såsom resultat av sina överläggningar nu förorda, att värnskatten även för nästa budgetår helt uttages i anslutning till inkomst- och förmögenhetsskatten, och att alltså liksom innevarande budgetår den särskilda förmögenhetsskatten lämnas orubbad, har detta icke sin grund i någon uppfattning om att förmögenheten skulle vara mindre lämplig såsom underlag för en krisartad beskattning. Åtskilliga svårigheter äro emellertid förbundna med avvägningen av en värnskatt på förmögenhet, om denna liksom fallet synes bliva med värnskatten på inkomst skulle behöva uttagas under flera år. Starka skäl tala däremot för att låta det särskilda bidrag, som förmögenheterna synas böra lämna till täckning av krisperiodens utgifter, få karaktären av ett engångsoffer. Därmed torde emellertid följa, att ett visst uppskov med utformningen av en värnskatt på förmögenhet får tagas i övervägande. Sålunda har anförts att en förmögenhetsskatt av här åsyftade storleksordning icke bör uttagas samtidigt med en sådan skärpning av krisbeskattningen i övrigt som nu överväges. Vikten av denna synpunkt bör erkännas liksom även önskvärldheten av att skatten uttages vid en sådan tidpunkt och på ett sådant sätt, att olägenheterna för näringslivet och de enskilda medborgarna icke bliva alltför stora. Ovissheten även om den närmaste framtiden synes emellertid vara så stor, och utvecklingen av det allmännas behov därför så oberäknelig, att bestämda uttalanden om tidpunkten böra undvikas. Ett avgörande skäl för uppskov synes emellertid vara, att det rimliga omfånget av en dylik förmögenhetsskatt icke för närvarande kan bedömas, eftersom detta omfång måste röna inflytande av krisperiodens längd och de samlade krisutgifternas storlek. Under sådana förhållanden finnes icke heller tillräcklig anledning att redan nu gå in på de olika frågor, som vid utformningen av en engångsskatt på förmögenhet måste upptagas till prövning.»

I ovannämnda proposition nr 185 förklarade sig departementschefen kunna instämma i den motivering, som de sakkunniga lämnat för förslaget om ett uppskov med uttagande av värnskatt i form av en särskild skatt å förmögenhet.

1940 års bevillningsutskott anförde i sitt i anledning av propositionen nr 185 avgivna betänkande (nr 24) i detta ämne följande:

»Vad angår den i propositionen behandlade frågan om uttagande av värnskatt i form av skärpt förmögenhetsbeskattning delar utskottet de sakkunnigas uppfattning, att starka skäl tala för att låta det särskilda bidrag, som förmögenheterna synas böra lämna till täckning av krisperiodens utgifter, få karaktären av ett engångsoffer. I nuvarande läge är det emellertid icke möjligt att bedöma det rimliga omfånget av en dylik förmögenhetsskatt. På grund härav och då skatten i fråga bör uttagas vid en sådan tidpunkt och på ett sådant sätt, att olägenheterna av skatten för näringslivet och de enskilda medborgarna icke bliva alltför stora, anser sig utskottet böra förorda förslaget om uppskov med uttagande av särskild värnskatt å förmögenhet.»

Såsom framgår av den ovan lämnade redogörelsen innebär det i förevarande proposition framlagda förslaget till förordning om värnskatt för budgetåret 1944/45, att värnskatten skall uttagas efter samma grunder, som fastställts för innevarande budgetår. Utskottet tillstyrker i princip detta förslag.

I motionen II: 441 har yrkats att i 1 § av förslaget skall införas en bestämmelse av innehåll, att person, som under loppet av ett år varit inkallad till militär tjänstgöring under minst tre månader och som vid senaste taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt haft en årsinkomst ej överstigande 5 000 kronor, befrias från skyldighet att erlægga honom senast påförd värnskatt. Med anledning härav får utskottet anföras, att värnskatten i realiteten allenast utgör en form för uttagande av statlig inkomst- och förmögenhetsskatt. I den första förordningen om värnskatt, vilken antogs av 1939 års urtima riksdag, medgavs visserligen möjlighet för fysisk person att efter särskild ansökan erhålla befrielse helt eller delvis från utgörande av värnskatt, därest den skattskyldiges skatteförmåga i jämförelse med förhållandena under beskattningsåret blivit i hög grad nedsatt på grund av bland annat militär tjänstgöring. Denna anordning, som närmast var föranledd av att 1939 års värnskatt beslöts först efter det att samma års taxering ägt rum, ansågs emellertid ej böra bibehållas i de åren 1940—1943 utfärdade förordningarna om värnskatt med hänsyn till att värnskatten enligt dessa förordningar bestämdes samtidigt med den ordinarie statsbeskattningen. Samma skäl mot införandet av en sådan skattebefrielse förefinnes även nu. Härtill kommer, att numera en avsevärd förbättring ägt rum beträffande de ekonomiska förmåner, som utgå under beredskapstjänstgöring, varjämte genom särskild lagstiftning anstånd med skattens betalning kan beredas de värnpliktiga. Utskottet anser sig fördenskull icke kunna tillstyrka bifall till motionen.

Vad angår den i propositionen föreslagna författningstexten ha i 2 § 1 mom. c) såsom skyldiga att erlægga värnskatt med 12 procent av det beskattningsbara beloppet angivits svenska aktiebolag, svenska ekonomiska föreningar, svenska försäkringsanstalter, som icke äro aktiebolag, sparbanker

Utskottet.

samt sådana utländska juridiska personer, som ej beskattas enligt 2 § 1 mom. b). Denna formulering, som funnits i de tidigare värnskatteförordningarna alltsedan år 1940, motsvarar den förut gällande lydelsen av 18 § 2 mom. b) förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, enligt vilket stadgande de ovan uppräknade slagen av juridiska personer skulle erlägga inkomst- och förmögenhetsskatt efter ett grundbelopp av 10 procent av det beskattningsbara beloppet. Genom förordning den 29 maj 1942 (nr 275), som trätt i kraft den 1 januari 1943, har emellertid 18 § 2 mom. b) erhållit ändrad lydelse såtillvida, att den där gjorda uppräknningen kompletterats med följande juridiska personer, nämligen sparbankernas säkerhetskassa, Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, hypoteksföreningar, svenska bostadskreditkassan och bostadskreditföreningar, vilka juridiska personer i författningstexten intagits efter ordet »sparbanker». Då lydelsen av 2 § 1 mom. c) värnskatteförordningen torde böra korrespondera mot avfattningen av 18 § 2 mom. b) förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, föreslår utskottet ändring av förslaget i överensstämmelse härmed.

I motionen II: 383 har yrkats, att av förmögenheter å minst 20 000 kronor måtte uttagas en extra förmögenhetsskatt av genomsnittligt 10 procent. Med anledning härav får utskottet anföra följande. Av den ovan lämnade redogörelsen framgå de synpunkter, som vid 1940 års riksdag lades på frågan om det bidrag, förmögenhetsägare borde lämna till täckande av kristidens utgifter. Utskottet anser dessa synpunkter i det väsentliga fortfarande äga giltighet. Visserligen har ett förändrat läge såtillvida inträtt, att de av kriget förorsakade statsutgifterna stigit till en oväntad höjd och därigenom framtvingat påläggande av en skattebörda av både direkt och indirekt natur, som vid krigets början knappast hade förutsetts. Den omständigheten, att andra skatteformer så hårt anlitats, synes emellertid icke utgöra ett tillräckligt motiv för att fritaga förmögenheterna från att till fullo bära sin som skäligen ansetta anpart av de ökade bördor kristiden pålägger.

Vid den nu gällande särskilda skatten å förmögenhet är ett skattefritt minimum av 20 000 kronor bestämt, och i professor Lindahls promemoria liksom även i förevarande motion ha också förmögenheter ej överstigande nämnda belopp ansetts bära fritagas från den ifrågasatta engångsskatten. Ehuru utskottet för närvarande saknar skäl att närmare ingå på frågan, hur en skatt av förevarande slag bör utformas, finner sig utskottet dock bära såsom sin mening framhålla, att ett väsentligt högre minimum måste förutsättas än ovan nämnda belopp. Att det här endast kan vara fråga om den behållna förmögenheten och icke, som i vissa diskussionsinlägg angivits, skattskyldigs tillgångar utan avdrag för skulder torde ej behöva närmare utvecklas.

Vid uttagande av ett s. k. engångsoffer ur förmögenheterna måste vidare enligt utskottets uppfattning beaktas, att skattebefrielse kan vara motiverad även i vissa fall, då förmögenheten överstiger det minimibelopp, som kan komma att bestämmas för skattskyldighetens inträdande. Sålunda synas

ägare av förmögenheter till belopp något överstigande fastställt minimibelopp böra fritagas från skattskyldighet, därest förmögenheten utgör en viktig faktor i deras försörjning.

I samband med ett bedömande av här föreliggande beskattningsspörsmål synes böra övervägas, huruvida icke genom en sådan belastning av de mera bärkraftiga skattedragarna någon lättnad kan beredas i den övriga beskattningen för de svagare skattedragarna. En mängd spørsmål resa sig givetvis rörande en sådan skatts utformning, därvid olika omständigheter måste beaktas. Olika synpunkter kunna även göra sig gällande rörande den lämpligaste tidpunkten för uttagande av en engångsskatt å förmögenhet, likaså angående skattens utgörande i flera etapper m. fl. frågor. För bedömandet av ovannämnda spørsmål är enligt utskottets mening en ytterligare utredning erforderlig. Vid denna utredning kan det för övrigt uppenbarligen icke vara uteslutet, att även andra former för förmögenheternas tillskott än ett engångsoffer komma till omprövning.

Av nu anförda skäl anser sig utskottet böra avstyrka bifall till det i motionen II: 383 framställda yrkandet.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

- 1) att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 82 icke kunnat av riksdagen oförändrad bifallas och med avslag å motionen II: 441 av herr Senander m. fl., antaga följande såsom *utskottets förslag* be-tecknade

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

Förslag

till

förordning om värnskatt för budgetåret 1944/45.

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

Värnskatt skall enligt vad i denna förordning stadgas för budgetåret 1944/45 erläggas till staten av

a) fysisk eller juridisk person, för vilken vid taxering år 1944 till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbart belopp fastställs, samt

b) fysisk person, för vilken vid taxering år 1944 till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbart belopp icke fastställs, såframt för honom beräknas ett taxerat belopp å minst 1 000 kronor och han enligt 1 och 4 §§ lagen om folkpensionering är skyldig erlägga pensionsavgift.

Värnskatt erlägges i den kommun, där den skattskyldige taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

2 §.

1 mom. Värnskatten skall utgöra

a) för sådana fysiska personer som avses i 1 § b):

fem kronor;

b) för övriga skattskyldiga fysiska personer ävensom för oskifta dödsbon och familjestiftelser:

när det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet icke överstiger 3 000 kronor: sex procent av det beskattningsbara beloppet, dock lägst fem kronor;

när det beskattningsbara beloppet överstiger

3 000 men icke	6 000 kr.:	180 kr. för	3 000 kr. och 7 % av återstoden;
6 000 » »	9 000 » :	390 » »	6 000 » » 8 % » » ;
9 000 » »	12 000 » :	630 » »	9 000 » » 10 % » » ;
12 000 » »	15 000 » :	930 » »	12 000 » » 12,5 % » » ;
15 000 » »	25 000 » :	1 305 » »	15 000 » » 15 % » » ;
25 000 » »	35 000 » :	2 805 » »	25 000 » » 18 % » » ;
35 000 » »	50 000 » :	4 605 » »	35 000 » » 21 % » » ;
50 000 » »	100 000 » :	7 755 » »	50 000 » » 24 % » » ;
100 000 » »	200 000 » :	19 755 » »	100 000 » » 27,5 % » » ;
200 000 kr.		: 47 255 » »	200 000 » » 31 % » » ;

c) för svenska aktieföretag, svenska ekonomiska föreningar, svenska försäkringsanstalter, som icke äro aktieföretag, sparbanker samt sådana utländska juridiska personer, som ej beskattas enligt b) här ovan:

c) för svenska aktieföretag, svenska ekonomiska föreningar, svenska försäkringsanstalter, som icke äro aktieföretag, sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa, Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, hypoteksföreningar, svenska bostadskreditkassan, bostadskreditföreningar samt sådana utländska juridiska personer, som ej beskattas enligt b) här ovan:

tolv procent av det beskattningsbara beloppet;

tolv procent av det beskattningsbara beloppet;

d) för andra skattskyldiga än dem som avses under a) — c) här ovan:

sex procent av det beskattningsbara beloppet.

2 mom. Rörande skatteplikt för äkta makar och fördelning dem emellan av det för dem gemensamt uträknade skattebeloppet skall vad i 19 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt stadgas äga motsvarande tillämpning. I fall som avses i 1 § b) skall för makar, som under beskattningsåret levt tillsammans och vilkas beräknade taxerade belopp sammanlagt utgöra minst 1 000 kronor, värnskatten för båda makarna gemensamt utgå med fem kronor samt fördelas med hälften å vardera maken. Är i nämnda

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

fall ena maken icke skyldig erlägga pensionsavgift, skall vid bedömande av skatteplikten hänsyn icke tagas till hans beräknade taxerade belopp.

3 §.

1 mom. Den som eftertaxerats till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1944 skall eftertaxeras jämväl till värnskatt enligt denna förordning till behörigt belopp.

2 mom. Har skattskyldig i uppgift eller upplysning, som avgivits till ledning vid taxering, lämnat oriktigt meddelande, eller har han, ehuru uppgifts- pliktig, underlåtit avlämna uppgift eller infordrad upplysning, och har därav föranletts, att värnskatt, som enligt 2 § 1 mom. a) bort påföras den skattskyldige, icke blivit honom påförd, skall han eftertaxeras till värnskatt enligt denna förordning att utgå med i nämnda punkt angivet belopp.

4 §.

Har jämlikt bestämmelserna i 23 § eller 24 § 1 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattebefrielse meddelats för dödsbo, skall motsvarande befrielse åtnjutas jämväl i fråga om värnskatt enligt denna förordning. För dödsbo efter skattskyldig som avses i 1 § b) här ovan skola nyssnämnda bestämmelser äga motsvarande tillämpning i avseende å befrielse från värnskatt enligt denna förordning.

5 §.

Där jämlikt 24 § 2 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt oskift dödsbo svarar för dylik skatt allenast med tillgångarna i boet eller delägare i skiftat dödsbo allenast för vad av skatten å hans lott belöper och allenast med sin lott i boet, skall motsvarande gälla i fråga om värnskatt enligt denna förordning.

6 §.

1 mom. Därest i anledning av överenskommelse eller beslut, varom för- mäles i 29 eller 30 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, befrielse från skattskyldighet till nämnda skatt helt eller delvis skall åtnju- tas, skall detta föranleda motsvarande befrielse från skattskyldighet enligt denna förordning.

I fall, varom i 29 och 30 §§ förordningen om statlig inkomst- och förmö- genhetsskatt sägs, må Konungen förklara, att värnskatt enligt denna förord- ning skall för skattskyldig fastställas till högre belopp än gällande bestäm- melser eljest skulle föranleda, dock att skatten ej må komma att uppgå till större del, procentuellt beräknad, av det på grundval av träffad överenskom- melse eller meddelat beslut fastställda beskattningsbara beloppet än skatten skulle utgjort av det beskattningsbara belopp, som skulle hava fastställts, om hänsyn ej tagits till överenskommelsen eller beslutet.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

2 mom. Vad i 32 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhets- skatt stadgas om rätt för Konungen att till undvikande av eller lindring i dubbelbeskattning förordna om efterskänkande av inkomst- och förmögen- hetskatt skall äga motsvarande tillämpning beträffande värnskatt enligt denna förordning.

7 §.

1 mom. Därest eftertaxering eller annan taxeringsåtgärd enligt denna för- ordning ifrågakommer, skola de rörande taxering till statlig inkomst- och för- mögenhetsskatt meddelade bestämmelserna i tillämpliga delar lända till efter- rättelse.

2 mom. Vill någon, som icke åsatts till statlig inkomst- och förmögenhets- skatt beskattningsbart belopp, klaga över att värnskatt enligt denna förord- ning blivit honom påförd på grund av oriktig taxering, äger han däröver anföra besvär hos prövningsnämnd. Besvären skola vara inkomna till ve- derbörande länsstyrelse eller, om besvären angå skattskyldig vilkens taxering enligt 96 § 2 mom. taxeringsförordningen skall prövas av den mellankom- munala prövningsnämnden, till denna nämnd inom sextio dagar efter det värnskatten blivit klaganden avfordrad.

8 §.

För tillämpning av denna förordning erforderliga föreskrifter utfärdas av Konungen.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

2) att motionen II: 383 av herrar Hagberg i Luleå och Pers- son i Stockholm om uttagande av en extra förmögenhetsskatt icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 9 maj 1944.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Johan Bärq, Elon Andersson, Wahlmark, Axel Ivar Anderson, Sjö Dahl*, friherre De Geer, Ekman, Frans Ericson, Velandér och Björkman, samt

från andra kammaren: herrar Lövgren, Hagberg i Malmö, Björklund, Hammarlund, Olsson i Gävle, Orgård, Sandberg, Falk, Lundell och Bladh.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.

Reservation

av herrar *Elon Andersson, Axel Ivar Anderson, friherre De Geer, Velande, Björkman, Hagberg* i Malmö, *Hammarlund, Sandberg* och *Lundell*, vilka ansett, att utskottets yttrande bort ha följande lydelse:

»Såsom framgår — — — (= utskottet s. 3 rad 17 uppfifrån — s. 4 rad 17 uppfifrån) — — — överensstämmelse härmed.

I motionen II: 383 har yrkats, att av förmögenheter å minst 20 000 kronor måtte uttagas en extra förmögenhetsskatt av genomsnittligt 10 procent. Med anledning därav får utskottet anföra följande. De av kriget föranledda statsutgifterna ha framtvingat påläggande av en skattebörd av sådan tyngd, som vid krigets början icke kunnat förutses och som hårt drabbat jämväl ägare av förmögenhet. Det torde kunna starkt ifrågasättas, om icke förmögenheterna därigenom fått till fullo bära sin skäligen anpart av de ökade bördor, som kristiden pålägger. I varje fall måste vid frågans bedömande beaktas den förändring i läget, som ovedersägligen inträffat, sedan 1940 års bevillningsutskott gjorde sitt ovan återgivna uttalande i ämnet. Hänsyn måste även tagas till de svårigheter, som visat sig bliva förbundna med uttagandet av en engångsskatt å förmögenhet, särskilt i betraktande av den relativt ringa statsfinansiella betydelse, som en sådan skatt måste förutsättas komma att få. För exempelvis näringslivet skulle uttagandet av en engångsskatt å förmögenhet vid en tidpunkt, då detsamma genom fredskrisens inträdande har att motse stora svårigheter, få mycket menliga följder.

Utskottet vill slutligen erinra därom att även vid nästlidet års riksdag, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 311 med förslag till förordning om värnsskatt för löpande budgetår, väcktes motioner med enahanda yrkande som i förevarande motion. Efter hemställan av 1943 års bevillningsutskott beslöt emellertid riksdagen, att sagda motioner icke skulle till någon dess åtgärd föranleda. Något skäl för ett förändrat ställningstagande från riksdagens sida har sedan dess icke tillkommit.

Av nu anförda skäl anser sig utskottet böra avstyrka bifall till det i motionen II: 383 framställda yrkandet.»

Bilaga.

Sammanställning rörande skattetrycket för fysiska personer i olika inkomstskikt med avseende å statlig inkomst- och förmögenhetsskatt samt värnsskatt enligt statsverkspropositionen och proposition nr 82 till 1944 års riksdag.

(Angivet i procent av den del av det beskattningsbara beloppet, som faller inom varje skikt.)

Beskattningsbart belopp	Inkomst- och förm.-skatt	Värnsskatt	Sammanlagd skattesats
3 000	6.75	6	12.75
3 001— 6 000.....	8.25	7	15.25
6 001— 8 000.....	9.75	8	17.75
8 001— 9 000.....	11.75	8	19.75
9 001— 10 000.....	11.75	10	21.75
10 001— 12 000.....	13.75	10	23.75
12 001— 15 000.....	13.75	12.5	26.25
15 001— 25 000.....	17.75	15	32.75
25 001— 35 000.....	21.75	18	39.75
35 001— 40 000.....	21.75	21	42.75
40 001— 50 000.....	25.75	21	46.75
50 001— 60 000.....	25.75	24	49.75
60 001—100 000.....	29.75	24	53.75
100 001—200 000.....	33.75	27.5	61.25
Över 200 000.....	37.75	31	68.75

Sammanställning rörande storleken av den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten samt värnsskatten enligt statsverkspropositionen och proposition nr 82 till 1944 års riksdag vid nedannämnda beskattningsbara belopp.

Beskattningsbart belopp	Inkomst- och förm.-skatt kronor	Värnsskatt kronor	Sammanlagd skatt kronor	Sammanlagd genomsnittlig skattesats
3 000	202.50	180.00	382.50	12.75
6 000	450.00	390.00	840.00	14.00
10 000	880.00	730.00	1 610.00	16.10
12 000	1 155.00	930.00	2 085.00	17.38
15 000	1 567.50	1 305.00	2 872.50	19.15
25 000	3 342.50	2 805.00	6 147.50	24.59
35 000	5 517.50	4 605.00	10 122.50	28.92
50 000	9 180.00	7 755.00	16 935.00	33.87
60 000	11 755.00	10 155.00	21 910.00	36.52
100 000	23 655.00	19 755.00	43 410.00	43.41
200 000	57 405.00	47 255.00	104 660.00	52.33